

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2011
VI. volební období

223

Návrh
Zastupitelstva Jihomoravského kraje

na vydání

zákona o stížnostech a o změně některých zákonů
(zákon o stížnostech)

ZÁKON
č. /2011 Sb.
ze dne 2011
o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

STÍŽNOSTI

§ 1

Základní ustanovení

Tento zákon upravuje postup při podávání, přijímání, evidování, vyřizování a kontrole vyřizování stížností fyzických osob a právnických osob.

§ 2

Podle tohoto zákona přijímají, evidují, vyřizují a kontrolují vyřizování stížností a orgány moci výkonné a jimi zřízené organizace, bůzemní samosprávné celky¹⁾ a jimi zřízené organizace, a cprávnícké osoby a fyzické osoby, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „orgán veřejné správy“).

-
- 1) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

§ 3

- (1) Stížnost je podání fyzické osoby anebo právnické osoby (dále jen „stěžovatel“), kterým
- a) se tato osoba domáhá ochrany svých práv anebo právem chráněných zájmů, protože došlo k jejich porušení anebo ohrožení činností anebo nečinností (dále jen činnost“) orgánu veřejné správy,
 - b) tato osoba upozorňuje na konkrétní nedostatky zejména na porušení právních předpisů, jejichž odstranění vyžaduje zásah orgánu veřejné správy.
- (2) Stížnost se posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označena.

§ 4

- (1) Za stížnost podle tohoto zákona se nepovažuje podání
- a) učiněné orgánem veřejné správy, ve kterém se upozorňuje na nesprávnou činnost jiného orgánu veřejné správy,
 - b) jehož vyřízení je upraveno jiným právním předpisem²⁾,
 - c) kterým stěžovatel upozorňuje na porušení právních předpisů soukromého práva,
 - d) u kterého je možno využít jiný prostředek ochrany dle jiného právního předpisu³⁾.

(2) Orgán veřejné správy, kterému bylo doručeno podání označené jako stížnost a toto podání podle odstavce 1 písm. a) až d) není stížností, je povinen o této skutečnosti písemně vyrozumět stěžovatele.

2) Například § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., zákon č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

3) Například zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

§ 5

Podání stížností

(1) Stížnost se podává orgánu veřejné správy, proti kterému směřuje. Stížnost lze podat ústně nebo písemně, a to i prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací. Podání učiněné telefonicky není stížností dle tohoto zákona. Stížnost je podána dnem, kdy byla doručena orgánu veřejné správy.

(2) Stížnost adresovaná osobě stojící v čele orgánu veřejné správy (dále jen „vedoucí orgánu veřejné správy“) anebo zaměstnanci orgánu veřejné správy se považuje za stížnost podanou orgánu veřejné správy.

(3) O ústní stížnosti, orgán veřejné správy, který stížnost přijímá, provede záznam, který stěžovateli předloží k přečtení a podpisu. Orgán veřejné správy vydá stěžovateli stejnopis záznamu.

(4) Ze stížnosti musí být zřejmé, kdo stížnost podává. Stížnost podaná fyzickou osobou musí obsahovat jméno, příjmení a adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby, popřípadě adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu. Stížnost podaná právnickou osobou musí obsahovat název a sídlo právnické osoby, popřípadě adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla, a jméno a příjmení fyzické osoby, která stížnost za nebo jménem právnické osoby podala. Ze stížnosti musí být zřejmé, co je jejím předmětem a čeho se stěžovatel domáhá.

(5) Pokud stížnost neobsahuje veškeré požadované náležitosti podle odstavce 4, orgán veřejné správy neprodleně vyzve stěžovatele k jejich doplnění a stěžovateli stanoví přiměřenou lhůtu. Pokud je to možné, uplatní se tento postup i u anonymní stížnosti dle § 8. Na doplnění

stížnosti se přiměřeně vztahuje § 15. Obdobným způsobem orgán veřejné správy postupuje, pokud jsou k náležitému vyřízení stížnosti potřebné údaje, které ve stížnosti uvedeny nejsou.

(6) Pokud stížnost podává více stěžovatelů a není v ní výslovně určeno, kterému ze stěžovatelů se mají doručovat písemnosti ve vyřizované věci, jsou všechny odesílané písemnosti doručovány tomu stěžovateli, který je ve stížnosti uveden na prvním místě.

§ 6

Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

§ 7

Utajení totožnosti stěžovatele

(1) Pokud stěžovatel požádal, aby jeho totožnost byla utajena, anebo pokud je utajení totožnosti v zájmu řádného vyřízení stížnosti, postupuje se při prošetřování stížnosti pouze na základě popisu stížnosti, ve kterém se neuvádí žádné údaje, které by umožňovaly identifikaci stěžovatele.

(2) Pokud stěžovatel požádal o utajení své totožnosti, ale charakter stížnosti neumožňuje její prošetření bez uvedení některého z údajů o jeho osobě, je třeba stěžovatele o této skutečnosti bezodkladně písemně vyrozumět. Současně je třeba stěžovatele upozornit, že ve vyřizování stížnosti se bude pokračovat pouze tehdy, pokud ve stanovené lhůtě písemně udělí souhlas s uvedením určitého potřebného údaje o své osobě. Pokud požadovaný souhlas není stěžovatelem udělen, orgán veřejné správy stížnost odloží.

(3) Utajení totožnosti stěžovatele se nepoužije v případě vedení evidence stížností dle § 10 odst. 1 tohoto zákona.

§ 8

Anonymní stížnost

Stížnost, ve které stěžovatel neuvedl údaje dle § 5 odst. 4 týkající se jeho osoby, a tyto údaje na základě případné výzvy orgánu veřejné správy nebyly stěžovatelem doplněny, je anonymní stížností. Anonymní stížnost se dále neprošetřuje. Pouze pokud by z obsahu anonymní stížnosti vyplývaly skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu, postoupí se tato stížnost orgánům činným v trestním řízení. Orgán veřejné správy v daném případě vyhotoví záznam, kterým je anonymní stížnost vyřízena.

§ 9

Přijímání stížností

Orgány veřejné správy jsou povinny přijímat stížnosti. Přijaté stížnosti, k jejichž vyřízení nebo prošetření nejsou příslušné, jsou povinny bezodkladně postoupit orgánu příslušnému k jejich vyřízení a zároveň o této skutečnosti ve stejné lhůtě vyrozumět stěžovatele.

§ 10

Evidence stížností

(1) Orgán veřejné správy je povinen v souladu s jinými právními předpisy⁴⁾ zabezpečit vedení centrální evidence podaných stížností (dále jen „evidence“) odděleně od evidence ostatních písemností tak, aby poskytovala veškeré údaje potřebné ke kontrole vyřizování stížností. Evidence musí obsahovat zejména tyto údaje:

- a) datum doručení stížnosti,
- b) údaje o stěžovateli dle § 5 odst. 4,
- c) předmět stížnosti a čeho se stěžovatel domáhá,
- d) proti komu stížnost směřuje,
- e) kdy a komu se stížnost přidělila anebo postoupila k prošetření,
- f) výsledek prošetření,
- g) opatření uložená dle § 17 odst. 2 a termíny jejich splnění, pokud byly tyto termíny stanoveny,
- h) datum odeslání oznámení o výsledku prošetření stěžovateli.

(2) Anonymní stížnosti a ústně podané stížnosti, které byly orgánem veřejné správy vyřízeny ihned při jejich podání, se do evidence podle odstavce 1 zaznamenávají v rozsahu, v jakém to jejich obsah umožňuje.

4) Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 11

Příslušnost k vyřízení stížnosti

(1) K vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí orgánu veřejné správy nebo jím pověřená osoba. Pokud stížnost směřuje proti vedoucímu orgánu veřejné správy, vyřizuje ji nejbližší nadřízený orgán⁵⁾. Nelze-li nadřízený orgán určit podle věty druhé, je k vyřízení stížnosti příslušná osoba nebo orgán, který vedoucího orgánu veřejné správy ustanovil nebo jmenoval do funkce.

5) § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

(2) Stížnost směřující vůči samostatné působnosti územního samosprávného celku je vyřizována v samostatné působnosti tohoto územního samosprávného celku. Stížnost

směřující vůči přenesené působnosti územního samosprávného celku je vyřizována v přenesené působnosti tohoto územního samosprávného celku.

(3) K vyřízení stížnosti na činnost členů volených orgánů územního samosprávného celku je příslušný kontrolní výbor zřízený zastupitelstvem tohoto územního samosprávného celku¹⁾.

4) K vyřízení stížnosti na činnost člena zastupitelstva obce jako osoby stojící v čele obecní policie je příslušný kontrolní výbor zřízený zastupitelstvem obce. K vyřízení stížnosti na velitele jednotky sboru dobrovolných hasičů obce anebo tajemníka obecního úřadu je příslušný starosta obce. K vyřízení stížnosti na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené obcí je příslušný orgán, který příspěvkovou organizaci zřídil.

(5) K vyřízení stížnosti na činnost člena zastupitelstva hlavního města Prahy jako osoby stojící v čele městské policie hlavního města Prahy je příslušný kontrolní výbor zřízený Zastupitelstvem hlavního města Prahy. K vyřízení stížnosti na činnost velitele jednotky dobrovolných hasičů anebo ředitele Magistrátu hlavního města Prahy je příslušný primátor hlavního města Prahy. K vyřízení stížnosti na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené hlavním městem Praha je příslušný orgán, který příspěvkovou organizaci zřídil.

(6) K vyřízení stížnosti na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené krajem je příslušný orgán, který příspěvkovou organizaci zřídil. K vyřízení stížnosti na činnost ředitele krajského úřadu je příslušný hejtman.

(7) K vyřízení stížnosti na ředitele hasičského záchranného sboru kraje je příslušný ministr vnitra.

(8) K vyřízení stížnosti na osobu dle § 2 písm. c) tohoto zákona je příslušný ten, kdo tuto osobu jmenoval nebo ustanovil do funkce.

(9) K vyřízení stížnosti na zaměstnance orgánu veřejné správy je příslušný ten, kdo plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele v pracovněprávních vztazích, nebo jím pověřená osoba.

(10) Pokud vznikne spor o tom, který z orgánů veřejné správy je příslušný k vyřízení stížnosti, určí příslušnost k vyřízení stížnosti jejich společný nadřízený orgán⁵⁾. Ve věcech sporné příslušnosti konají orgány veřejné správy nejpozději do deseti dnů od doručení stížnosti.

§ 12

(1) Stížnost nesmí vyřizovat ani prošetřovat osoba, proti které stížnost směřuje, ani osoba, která je podřízená této osobě.

(2) Z vyřizování stížnosti i z prošetřování stížnosti je vyloučena osoba,

- a) která se podílela jako zaměstnanec jiného orgánu veřejné správy na činnosti, která je předmětem stížnosti,
- b) o jejíž nepodjatosti je možno mít pochybnosti, vzhledem k jejímu poměru ke stěžovateli, jeho zástupci anebo k předmětu stížnosti.

§ 13

Lhůty k vyřízení stížnosti

(1) Příslušný orgán veřejné správy je povinen prošetřit a vyřídit stížnost do 30 dnů ode dne, kdy mu byla stížnost doručena. Pokud orgán veřejné správy postupuje dle § 5 odst. 5, začíná lhůta k vyřízení stížnosti plynout ode dne, kdy byla stížnost stěžovatelem doplněna. V případech sporné příslušnosti dle § 11 odst. 5 začíná lhůta k vyřízení stížnosti plynout ode dne, kdy bylo orgánu veřejné správy doručeno oznámení o určení příslušnosti.

(2) Pokud vyřízení stížnosti vyžaduje součinnost jiného orgánu veřejné správy, fyzické osoby anebo právnické osoby, provedení kontroly podle jiného právního předpisu⁶⁾ anebo vyhledání a sběr objemného množství údajů nutných k prošetření a vyřízení stížnosti, je příslušný orgán veřejné správy oprávněn prodloužit lhůtu k vyřízení stížnosti na 60 dnů ode dne, kdy mu byla stížnost doručena. V odůvodněných a zvláště závažných případech může vedoucí orgánu veřejné správy prodloužit lhůtu k vyřízení stížnosti nejvíce o dalších 30 dnů. O prodloužení lhůty rozhoduje vedoucí orgánu veřejné správy, který stížnost prošetřuje, nebo jím pověřená osoba. O každém prodloužení lhůty k vyřízení stížnosti a důvodech tohoto prodloužení je orgán veřejné správy povinen bezodkladně písemně vyrozumět stěžovatele.

6) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

§ 14

Seznámení s obsahem stížnosti

Orgán veřejné správy, který stížnost vyřizuje, je povinen seznámit toho, proti komu stížnost směřuje, s jejím obsahem v rozsahu a době, aby její prošetřování nemohlo být zmařeno. Současně mu umožní vyjádřit se ke stížnosti, předkládat doklady, jiné písemnosti, informace a údaje potřebné k vyřízení stížnosti.

§ 15

Spolupráce při vyřizování stížnosti

(1) Stěžovatel je povinen spolupracovat s orgánem veřejné správy, který stížnost vyřizuje, případně prošetřuje, v rozsahu nezbytném pro vyřízení stížnosti. Pokud stěžovatel bez vážného důvodu do deseti dnů od doručení žádosti o spolupráci anebo v jiném určeném termínu neposkytne požadovanou spolupráci, orgán veřejné správy stížnost odloží, o čemž stěžovatele poučí v žádosti o spolupráci. Ustanovení § 22 zákona se nepoužije.

(2) V případě, že stěžovatel uvede a doloží vážné důvody, pro které nemůže spolupracovat při vyřízení stížnosti a jeho spolupráce je pro vyřízení stížnosti nezbytná, přerušují se lhůty pro vyřízení stížnosti až do doby, kdy stěžovatel oznámí, že je opět schopen potřebnou součinnost poskytnout.

(3) Pokud je to k vyřízení stížnosti nezbytně nutné, stěžovatel je povinen poskytnout požadovanou spolupráci osobně, a to i v případě, že má ustanoveného zástupce.

§ 16

(1) Orgány veřejné správy jsou povinny poskytnout orgánu, který stížnost vyřizuje anebo který stížnost prošetřuje, doklady, jiné písemnosti, vyjádření, informace a údaje potřebné k vyřízení stížnosti, jakož i další součinnost nutnou k vyřízení stížnosti, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

(2) Je-li to nezbytné pro vyřízení stížnosti, je orgán veřejné správy při vyřizování stížnosti oprávněn požádat o součinnost i jiné fyzické nebo právnické osoby. Osoby dle věty první mají nárok na náhradu nákladů, které jim prokazatelně vznikly při poskytování součinnosti. Náhradu nákladů poskytuje orgán veřejné správy požadující součinnost. Osoby dle věty první mají právo žádost orgánu veřejné správy o součinnost odmítnout

§ 17

Prošetřování stížnosti

(1) Prošetřování stížnosti je činnost, při které orgán veřejné správy postupuje tak, aby zjistil skutečný stav věci a jeho soulad anebo rozpor s právními předpisy. Dále pak, aby případně zjistil osobu, která je zodpovědná za zjištěné nedostatky, jakož i příčiny jejich vzniku a škodlivé následky.

(2) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, orgán veřejné správy uloží opatření k nápravě či k odstranění zjištěných nedostatků a příčin jejich vzniku (dále jen „uložená opatření“). Dále orgán veřejné správy určí kdo, jakým způsobem a v jaké lhůtě přijme uložená opatření. Současně orgán veřejné správy stanoví povinnému subjektu povinnost předložit ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší 30 dnů, zprávu o splnění uložených opatření.

§ 18

Místní šetření

Pokud je k prošetření stížnosti nezbytné provést místní šetření, orgán veřejné správy oznámí tuto skutečnost písemně všem dotčeným osobám a orgánům před jeho konáním. Orgán veřejné správy vyhotoví z místního šetření zápis (dále jen „zápis“). Zápis obsahuje místo a datum místního šetření, zjištěné skutečnosti, datum vyhotovení zápisu, označení orgánu veřejné správy, jména a příjmení a vlastnoruční podpisy osob, které místní šetření provedly, jakož i jména a příjmení a podpisy osob, kterých se zjištění přímo dotýkají a které byly seznámeny s obsahem zápisu. Pokud byly zjištěny nedostatky, v zápisu se určí kdo, jakým způsobem a v jaké lhůtě přijme uložená opatření. Současně orgán veřejné správy uloží

povinnému subjektu povinnost předložit ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší 30 dnů, zprávu o splnění uložených opatření.

§ 19

Oznámení o vyřízení stížnosti

(1) Výsledek prošetření stížnosti se oznamuje stěžovateli písemně se sdělením, zda je stížnost důvodná, částečně důvodná, nedůvodná anebo neprokazatelná. V případě, že stížnost byla shledána důvodnou anebo částečně důvodnou, uvedou se v oznámení i uložená opatření, pokud tomu nebrání povinnost mlčenlivosti podle jiného právního předpisu⁷⁾.

(2) Pokud se stížnost skládá z více samostatných bodů, v oznámení o vyřízení stížnosti se údaje podle odstavce 1 uvedou ke každému bodu zvlášť.

(3) Stížnost se považuje za vyřízenou, pokud byl stěžovatel písemně vyrozuměn o výsledku prošetření stížnosti a v případě důvodné a částečně důvodné stížnosti i pokud byla přijata uložená opatření. Neprokazatelná stížnost se považuje za vyřízenou, pokud byl stěžovatel písemně vyrozuměn o nemožnosti prošetření takové stížnosti. O ústní stížnosti, která byla vyřízena ihned při jejím podání, se písemně oznámení o vyřízení stížnosti nevyhotovuje. O této skutečnosti orgán veřejné správy provede záznam do spisu.

7) Například § 6 odst. 2 zákona č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20

Opakovaná stížnost

(1) Opakovanou stížností se rozumí stížnost v téže věci, jako u stížnosti původní. Opakovanou stížnost vyřizuje ten orgán veřejné správy, který vyřizoval stížnost původní.

(2) Pokud stěžovatel podá opakovanou stížnost, orgán veřejné správy prošetří, zda původní stížnost byla řádně vyřízena. Výsledek prošetření oznámí stěžovateli písemně, přičemž postupuje obdobně podle § 19.

(3) Pokud další opakovaná stížnost podaná stejným stěžovatelem v totožné věci neobsahuje nové skutečnosti, orgán veřejné správy správnost jejího vyřízení opětovně neprošetřuje, ani o této skutečnosti nevyrozumí stěžovatele. Orgán veřejné správy učiní úřední záznam do spisu.

(4) V případě, že ve stejné věci, ve které již byla stížnost vyřizována, podá stížnost další stěžovatel bez uvedení nových skutečností, není třeba takovou stížnost znovu prošetřovat. Stěžovatele je však třeba vyrozumět o výsledku vyřízení původní stížnosti ve lhůtách podle § 13.

§ 21

Kontrola vyřizování stížností

(1) Kontrolu přijímání, evidence, prošetřování, vyřizování stížností a plnění uložených opatření podle tohoto zákona vykonává v orgánech veřejné správy jejich vedoucí anebo jím pověřená osoba.

(2) Orgán veřejné správy, který stížnost vyřizoval, je povinen kontrolovat, zda jsou uložená opatření řádně plněna; orgán veřejné správy vyvodí důsledky vůči osobám, které jsou zodpovědné za jejich nesplnění.

(3) Za nesprávné prošetření stížnosti anebo její nesprávné vyřízení, vedoucí orgánu, který stížnost vyřizoval, vyvodí důsledky vůči odpovědným zaměstnancům anebo uplatní právní odpovědnost za porušení povinností podle tohoto zákona⁸⁾.

8) Například zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 22

Pořádková pokuta

(1) Orgán veřejné správy je oprávněn při prošetřování stížnosti uložit pořádkovou pokutu ve výši od 500 Kč do 5 000 Kč stěžovateli nebo orgánu veřejné správy dle § 16 odst. 1, pokud tato osoba nebo orgán

a) maří prošetřování stížnosti anebo

b) neplní povinnosti uvedené v tomto zákoně, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

Pořádkovou pokutu je možné uložit i opakovaně, pokud povinnost nebyla splněna ve stanoveném termínu, nejvýše však do výše 10 000 Kč. Za hrubě urážlivou stížnost anebo hrubě urážlivé chování stěžovatele, může orgán veřejné správy uložit stěžovateli pokutu dle věty první.

(2) Při určení výše pořádkové pokuty podle odstavce 1 se přihlíží zejména k závažnosti protiprávního chování, k rozsahu jeho následků, k případnému opakovanému porušení povinností anebo k porušení více povinností a k míře zavinění.

(3) Pořádkovou pokutu není možné uložit po uplynutí jednoho roku po zaslání oznámení o vyřízení stížnosti dle § 19.

(4) Výnosy z pořádkových pokut uložených orgány veřejné správy, vyjma územních samosprávných celků, jsou příjmem státního rozpočtu České republiky. Výnosy z pořádkových pokut uložených územními samosprávnými celky jsou příjmem rozpočtu územního samosprávného celku, který pokutu uložil.

§ 23

Společná ustanovení

- (1) Vedoucí orgánu veřejné správy, ve kterém se prošetřuje stížnost, je povinen vytvářet vhodné materiální, technické a personální podmínky pro řádné prošetření a vyřízení stížnosti.
- (2) Náklady, které vznikly stěžovateli v souvislosti s podáním, prošetřením a vyřízením stížnosti, nese stěžovatel.
- (3) Náklady, které vznikly orgánu veřejné správy při podání, prošetření a vyřízení stížnosti, nese tento orgán.
- (4) Všechny osoby, které se účastní prošetřování stížnosti, jsou povinny o skutečnostech, které se dozví při vyřizování stížnosti, zachovávat mlčenlivost. Této povinnosti je může písemně zprostit ten, v jehož zájmu tuto povinnost mají, anebo ve veřejném zájmu s výjimkou ustanovení § 7 odst. 1 vedoucí orgánu veřejné správy. Tím není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost o státním tajemství a služebním tajemství.

§ 24

Přechodná a závěrečná ustanovení

- (1) Na vyřizování stížností, oznámení a podnětů doručených orgánům veřejné správy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.
- (2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu dle tohoto zákona pro jednacím jazyk, počítání lhůt, doručování, zastoupení a ukládání pořádkové pokuty ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona přiměřeně použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 14 a § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o obcích

§ 25

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:
1. V § 102 odst. 2 písmeno b) zní:
„b) plnit vůči právnickým osobám a organizačním složkám založeným nebo zřízeným zastupitelstvem obce, s výjimkou obecní policie, úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu obce (§ 84 odst. 2) a vyřizovat

stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené obcí,“.

2. V § 102 odst. 2 písmeno n) zní:

„n) stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic,“.

3. V § 103 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost tajemníka obecního úřadu a velitele jednotky sboru dobrovolných hasičů obce; dále vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance obce, není-li v obci zřízena funkce tajemníka obecního úřadu.“.

4. V § 110 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance obce.“.

5. V § 119 odst. 3 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost členů volených orgánů obce a na činnost člena zastupitelstva obce jako osoby stojící v čele obecní policie,“

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o krajích

§ 26

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 59 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic,“.

2. V § 59 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) vykonávat zakladatelské a zřizovatelské funkce ve vztahu k právnickým osobám, organizačním složkám, které byly zřízeny nebo založeny krajem nebo které byly na kraj převedeny zvláštním zákonem, včetně jmenování a odvolávání jejich ředitelů a stanovení jejich platu a odměn; k tomu pravidelně jedenkrát ročně projednávat zprávu o jejich činnosti, o plnění jejich úkolů, pro které byly založeny nebo zřízeny, a přijímat příslušná opatření k nápravě, dále vyřizovat stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené krajem,“.

3. V § 61 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost ředitele krajského úřadu.“.

4. V § 69 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance kraje.“.

5. V § 78 odst. 5 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost členů volených orgánů kraje,“

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hlavním městě Praze

§ 27

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 68 odst. 2 písmeno e) zní:

„h) stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic,“.

2. V § 68 odst. 2 písmeno g) zní:

„g) plnit vůči právnickým osobám a zařízením zřízeným nebo založeným zastupitelstvem hlavního města Prahy úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních právních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu hlavního města Prahy a vyřizovat stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené hlavním městem Prahou,“.

3. V § 72 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost ředitele Magistrátu hlavního města Prahy a velitele jednotky sboru dobrovolných hasičů.“.

4. V § 78 odst. 5 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost členů volených orgánů hlavního města Prahy a na činnost člena zastupitelstva hlavního města Prahy jako osoby stojící v čele městské policie hlavního města Prahy,“

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

5. V § 81 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance hlavního města Prahy.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna správního řádu

§ 28

§ 175 správního řádu se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

Podle části I („Procesní pravidla“) bodu 3. („Kdy je RIA aplikována?“) „Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA)“ nebyla RIA pro tento návrh zákona aplikována, protože v případě návrhu zákona o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech) se jedná o návrh obecného procesního předpisu, pro který je stanovena výjimka. V tomto případě tudíž musí závěrečná zpráva z RIA obsahovat minimálně důvod předložení.

Důvod předložení

•Název

Návrh zákona o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech)

•Identifikace problému, cílů, kterých má být dosaženo, rizik spojených s nečinností

Zhodnocení současného stavu a identifikace problému, který má být řešen včetně zhodnocení platného právního stavu.

Stanovení cíle (žádoucího stavu), který má být dosažen řešením problému.

Zhodnocení rizik, která jsou spojena s neřešením problému.

Stávající platná a účinná právní úprava stížností, resp. jejich vyřizování je v České republice poměrně nejednoznačná a kusá. V současné době neexistuje v právním řádu České republiky (jeden) ucelený právní předpis, který by předmětnou problematiku upravoval komplexně. S účinností do 31. 12. 2005 vyplývala právní úprava vyřizování stížností zejména z vládní vyhlášky č. 150/1958 Ú. l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících. Tato vládní vyhláška, o jejíž platnosti či závaznosti se vedly spory, byla s účinností od 1. 1. 2006 zrušena nařízením vlády č. 370/2005 Sb., kterým se zrušuje vládní vyhláška č. 150/1958 Ú. l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících. Ke stejnému datu nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který v § 175 nově upravil, resp. zavedl institut stížností. Tato úprava je však velice úzká a specifická. Dle tohoto ustanovení správního řádu mohou podávat stížnosti výhradně dotčené osoby. Dotčenými osobami jsou v souladu s § 2 odst. 3 správního řádu osoby, jichž se činnost správního orgánu (správní orgán je vymezen v § 1 odst. 1 správního řádu – pozn.) v jednotlivém případě dotýká, tj. kdokoliv, kdo je dotčen ve svých právech, povinnostech či zájmech výkonem působnosti správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1, resp. § 10 správního řádu. Mimo to, stížnost lze v souladu s § 175 odst. 1 správního řádu podat pouze proti nevhodnému chování úředních osob a dále proti postupu správního orgánu, a to za předpokladu, že správní řád neposkytuje jiný prostředek ochrany. Jak vyplývá z uvedeného, podávání stížností dle § 175 správního řádu je – a to co se týká osob, které mohou stížnost podat, i co se týká předmětu takové stížnosti – striktně navázáno na postup dle správního řádu. Jinými slovy nejde o obecnou úpravu jakýchkoliv stížností, ale pouze takových, které souvisejí s těmi postupy správních orgánů, na které se vztahuje správní řád. Skutečný dosah stížností dle § 175 správního řádu je tudíž jiný, resp. daleko menší než u zrušené vládní vyhlášky, ze které, přes všechna její negativa

a zastaralost, vyplývala obecná povinnost veřejné správy vyřizovat stížnosti či odpovídat na dopisy.

Dále byla, resp. je úprava stížností a jejich vyřizování částečně upravena zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Tyto zákony zmocňují radu obce, resp. kraje, resp. hlavního města Prahy, aby stanovila pravidla pro přijímání a vyřizování stížností. S ohledem na skutečnost, že výše uvedené orgány jsou oprávněny předmětnou problematiku upravit samostatně svými interními předpisy (taková úprava samozřejmě nemůže být v rozporu se zákonem), může se tak proces přijímání a vyřizování stížností v případě jednotlivých obcí, krajů či hlavního města Prahy lišit, a to i podstatným způsobem. Proces, resp. způsob přijímání a vyřizování stížností tak na úrovni územních samosprávných celků není jednotný.

V současné době lze konstatovat, že obecný právní předpis, souhrnným způsobem upravující problematiku stížností, v právním řádu České republiky není a jeho absence je v mnoha případech citelná.

Platný právní stav nemá vliv na rovné postavení mužů a žen.

Účelem navrhované právní úpravy je celistvě a detailně upravit postup při podávání, přijímání, evidování, vyřizování a kontrole vyřizování stížností podávaných fyzickými či právníckými osobami, a to na úrovni zákona. Navrhovaná právní úprava hodlá dosáhnout výše uvedeného účelu, resp. cíle či žádoucího stavu regulací institutu stížností zákonnou formou; reaguje tak na poznatky a zkušenosti z praxe příslušných orgánů zabývajících se vyřizováním stížností, které potvrzují nutnost, resp. potřebu příslušné úpravy na zákonné úrovni. Navrhovaná právní úprava tak vychází vstříc potřebám praxe. Rizika, která jsou spojena s neřešením problému, vyplývají z výše uvedeného. Jedná se zejména o nejednotnou (a to i značně odlišnou) praxi vyřizování stížností ze strany vyřizujících subjektů a s tím i související „právní nejistotu stěžovatelů“ při vyřizování totožných, resp. obdobných stížností různými subjekty a různými způsoby.

Navrhovaná právní úprava nemá vliv na rovné postavení mužů a žen.

V souvislosti s přijetím navrhované právní úpravy nebude zapotřebí zřizovat nové orgány či jiné subjekty pro samostatné vyřizování stížností. Nejsou tak kladeny nároky na nové pracovní síly ani se nepředpokládají změny v organizačním zabezpečení stávajících orgánů vyřizujících stížnosti. Případné nároky na materiálně technické zabezpečení aplikace navrhované právní úpravy v praxi budou kryty z běžných provozních rozpočtů subjektů vyřizujících stížnosti, kdy vzhledem k minimálnosti nákladů nelze předpokládat jejich výraznější navyšování. Navrhovaná právní úprava nebude mít dosah na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty či podnikatelské prostředí České republiky. Navrhovaná právní úprava nemá sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Dle názoru předkladatele nemá institut stížností – na rozdíl např. od práva petičního – přímé ústavní zakotvení. Předkladatel má však za to, že právo podávat stížnosti lze nepřímou dovodit

z vybraných ustanovení ústavního pořádku. Oprávnění osob podat stížnost a povinnost orgánu veřejné správy na takovou stížnost odpovědět, resp. takovou stížnost prošetřit a vyřídit lze jednoznačně dovodit přímo z povahy veřejné služby jako služby veřejnosti. Je zde tudíž možno odkázat i na čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, který stanoví, že „*Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.*“. Při určitém volnějším, resp. širším výkladu „zakotvení“ práva podávat stížnosti je, dle mínění předkladatele, možno odkázat i na oddíl druhý hlavy druhé usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, který upravuje „*Politická práva*“. Návrh zákona tak navazuje na tuto „ústavní“ úpravu s tím, že uvedenou problematiku upravuje nově a komplexně, a to s výše popsáním obsahem a účelem. Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Soulad navrhovaného řešení s nálezem Ústavního soudu zde není posuzován (v případě zákona se jedná o nově navrhovanou právní úpravu, nelze zde tak hovořit o nálezech Ústavního soudu, které se k dané oblasti vztahují).

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava neodporuje relevantním aktům práva Evropské unie, tedy je s nimi slučitelná.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava je v souladu s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech uzavřeným v rámci OSN dne 19. 12. 1966 publikovaným ve Sbírce zákonů pod č. 120/1976 Sb. Hlavním obsahem, resp. účelem tohoto paktu je zakotvení základních práv subjektů práva, zřízení Výboru pro lidská práva včetně stanovení jeho pravomocí a vymezení závazků smluvních stran. Dle mínění navrhovatele tato mezinárodní smlouva výslovně, resp. přímo předmětnou problematiku nereguluje, nicméně – obdobně jako u výše uvedeného – při volnější interpretaci je možno konstatovat, že podávání stížností lze podřadit pod zde zakotvená politická, popř. občanská práva. Návrh zákona o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech) tak podrobně rozvádí paktem zaručená občanská a politická práva, a to v daném případě v podobě podávání stížností. Navrhovaná právní úprava je taktéž v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod; obdobně jako u výše uvedeného tato mezinárodní smlouva posuzovanou problematiku explicitně neupravuje, nicméně při volnějším výkladu lze právo podávat stížnosti podřadit pod zde zakotvená práva a svobody.

K § 1

Ustanovení stanoví předmět úpravy zákona s tím, že stížnosti mohou podávat shodně fyzické i právnické osoby tak, jak jsou vymezeny v příslušných ustanoveních zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

K § 2

Ustanovení vymezuje okruh subjektů, které jsou povinny přijímat, evidovat a vyřizovat stížnosti, jakož i kontrolovat vyřizování stížností. Jedná se jednak – viz písm. a) - o veškeré orgány moci výkonné včetně jejich organizací jako jsou např. příspěvkové organizace ministerstev. Dále písm. b) zahrnuje obce, kraje a hlavní město Praha včetně jimi zřízených příspěvkových organizací a organizačních složek. V případě písm. c) je rozhodující, že tyto osoby – fyzické či právnické - vykonávají působnost v oblasti veřejné správy s tím, že v případě právnických osob se jedná o právnické osoby veřejného, ale i soukromého práva. Patří sem tak např. veřejnoprávní korporace či právnické společnosti založené územními samosprávnými celky. Výčet subjektů je taxativní, nelze jej výkladem rozšiřovat. Pro tyto subjekty zákon zavádí legislativní zkratku „orgán veřejné správy“.

K § 3

Ustanovení stanoví, co se pro účely zákona rozumí stížností s tím, že toto zákonné vymezení vychází z právně-teoretického chápání stížnosti jako podání, které se - typicky - přímo, resp. bezprostředně dotýká zájmu konkrétního stěžovatele. Dále je zde stanoveno základní pravidlo, že pro posouzení stížnosti je rozhodující skutečný obsah tohoto podání, nikoliv samotné označení podání stěžovatelem (např. podání, podnět, připomínka, odvolání apod.). Smyslem této zásady je, aby stěžovatel neutrpěl újmu jen v důsledku toho, že své podání nesprávně či vadně formálně označí, ačkoliv takové podání obsahuje veškeré zákonné náležitosti stížnosti či je z jeho znění patrné, že jde o stížnost dle zákona. Orgán veřejné správy je tudíž povinen příslušné podání hodnotit podle obsahových, resp. věcných kritérií a nikoliv jen formálních kritérií.

K § 4

Ustanovení výslovně stanovuje, jaká podání se nepovažují za stížnost dle zákona. Jedná se např. o stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (řádné či mimořádné) opravné prostředky dle správního řádu či podnět k postupu dle § 80 téhož zákona (ochrana před nečinností) či podněty k výkonu dozoru nad samostatnou či přenesenou působností obcí, krajů či hlavního města Prahy dle příslušných zákonů. Dále nelze za stížnost dle zákona považovat podání, kterým stěžovatel upozorňuje na porušení právních předpisů soukromého práva, které je třeba řešit soudní cestou. Taktéž nelze za stížnost považovat podání, u kterého je možno využít jiný prostředek ochrany dle jiného, resp. zvláštního právního předpisu (např. podání žaloby dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů). Ustanovení dále upravuje postup při „vyřizování“ takových podání (na tato podání se postup dle zákona nevztahuje, o této skutečnosti orgán veřejné správy písemně vyrozumí stěžovatele, v daném případě je vhodné, aby orgán veřejné

správy - nad rámec zákonných požadavků - stěžovateli sdělil, jak může nebo má s podáním, které není stížností dle zákona, dále nakládat).

K § 5

Stížnost je třeba podat věcně a místně příslušnému orgánu veřejné správy, a to zásadně v českém jazyce (pro jednacím jazyk se použije úprava dle správního řádu). Ustanovení vymezuje způsoby podání stížnosti; stížnost lze podat ústně, písemně, a to i prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, oproti tomu stížnost nelze podat telefonicky. Stížnost je podána dnem, kdy byla doručena příslušnému orgánu veřejné správy, tzn., že lhůta pro její vyřízení počíná běžet následující den po této skutečnosti. Ustanovení dále upravuje situaci jak postupovat s ústně podanou stížností. Stížnost musí obsahovat zákonné náležitosti. Stěžovatel je povinen o sobě uvést základní údaje, které orgán veřejné správy potřebuje pro řádné vyřízení stížnosti. Dále musí stěžovatel ve stížnosti řádně specifikovat předmět stížnosti, a čeho se svou stížností domáhá (v tomto směru má být stížnost konkrétní, určitá a její obsah nesmí být zmatečný). Pokud stěžovatel neuvede ve stížnosti všechny zákonné náležitosti (a nejde o anonymní stížnost dle § 8 zákona), je orgán veřejné správy povinen neprodleně stěžovatele vyzvat k doplnění chybějících údajů. Současně stěžovateli stanoví přiměřenou lhůtu k doplnění (předmětnou lhůtu zde tudíž stanovuje orgán veřejné správy na základě svého uvážení, přičemž při stanovení její délky přihledne k okolnostem konkrétního případu). Tento postup se obdobně uplatní, pokud je to možné, i v případě anonymních stížností obsahujících alespoň určité údaje o osobě stěžovatele. Např. je-li stížnost doručena prostřednictvím e-mailu a tato stížnost neobsahuje další údaje o osobě stěžovatele, vyzve orgán veřejné správy stěžovatele k doplnění údajů o jeho osobě na e-mailovou adresu, ze které byla stížnost doručena. Ustanovení dále podrobněji upravuje postup při doručování písemností orgánu veřejné správy, pokud stížnost byla podána více stěžovateli s tím, že platí, že pokud není stanoveno jinak, použijí se pro doručování a zastoupení ustanovení správního řádu.

K § 6

Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu, nicméně tímto ustanovením není dotčena odpovědnost stěžovatele za trestný čin tak, jak je vymezen v příslušných ustanoveních zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů či správní delikt (přestupek, jiný správní delikt). Samotné podání stížnosti či její obsah nesmí vést k tomu, aby orgán veřejné správy postupoval vůči stěžovateli v rozporu se zákonem.

K § 7

Ustanovení chrání totožnost stěžovatele, a to pokud o utajení totožnosti výslovně požádal orgán veřejné správy sám stěžovatel, a dále i v případech, kdy je to v zájmu řádného vyřízení stížnosti. Uplatnění tohoto práva však může být na překážku při vyřízení stížnosti. V takovém případě orgán veřejné správy bezodkladně oznámí stěžovateli, že jeho stížnost nelze prošetřit bez současného uvedení některého z údajů o jeho osobě. Současně orgán veřejné správy stěžovatele upozorní, že k dalšímu vyřizování stížnosti je nutné písemné udělení souhlasu s uvedením určitého údaje o jeho osobě. Pokud není ze strany stěžovatele ve stanovené lhůtě udělen kvalifikovaný souhlas, stížnost nelze prošetřit a orgán veřejné správy je nucen ji odložit. Toto ustanovení se nevztahuje na vedení centrální evidence podaných stížností dle § 10 zákona.

K § 8

Zákon definuje, co se rozumí anonymní stížností s tím, že je zde stanoveno obecné pravidlo, že takovou stížnost orgán veřejné správy dále neprošetřuje. Pokud má však orgán veřejné správy za to, že taková stížnost obsahuje skutečnosti odůvodňující podezření, že došlo ke spáchání trestného činu, postoupí takovou stížnost orgánům činným v trestním řízení. Vyhotovením záznamu o příslušných okolnostech se anonymní stížnost považuje za vyřízenou.

K § 9

Orgán veřejné správy je povinen přijímat veškeré stížnosti, k jejichž vyřízení je věcně a místně příslušný. Příjem stížnost není třeba stěžovateli potvrzovat; současně není třeba stěžovatele informovat o postupování stížnosti uvnitř orgánu veřejné správy, který stížnost vyřizuje. Pokud je orgánu veřejné správy doručena stížnost, k jejímuž vyřízení není tento orgán veřejné správy příslušný, postoupí orgán veřejné správy takovou stížnost orgánu věcně a místně příslušnému k jejímu vyřízení, a to bezodkladně. V tomto případě současně o této skutečnosti vyrozumí stěžovatele, taktéž bezodkladně.

K § 10

Orgánu veřejné správy je stanovena povinnost zabezpečit vedení samostatné centrální evidence stížností podaných dle zákona. Samostatné vedení evidence je důležité pro samotné řádné vyřízení stížností a dále pro provedení kontroly vyřizování stížností dle § 21 zákona. Samostatné evidování stížností dle zákona je účelné i pro případné vypracování různých statistických zpráv v dané oblasti, a to např. pro vnitřní potřebu orgánu veřejné správy (zde je třeba poznamenat, že zákon takovou povinnost orgánu veřejné správy nestanovuje). Ustanovení obsahuje demonstrativní výčet údajů, které je třeba evidovat; orgán veřejné správy může tudíž do evidence uvádět další údaje, které uzná za vhodné, resp. účelné (vedení, resp. shromažďování takových údajů nesmí být v rozporu s jiným právním předpisem). Evidence musí být vedena v souladu s jinými, resp. zvláštními právními předpisy, jako je např. zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

K § 11

K vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí orgánu veřejné správy, resp. osoba stojící v čele orgánu veřejné správy. Tato osoba je dána příslušnou právní úpravou. Vedoucí orgánu veřejné správy může vyřízením stížnosti pověřit jinou osobu (orgán veřejné správy je oprávněn si podrobnější postup dle zákona, a to včetně stanovení osoby pověřené k vyřizování stížností, upravit interně a zohlednit tak další skutečnosti, např. interního charakteru, které není možno upravit na úrovni zákona). Stížnost na vedoucího orgánu veřejné správy vyřizuje nadřízený orgán dle § 178 správního řádu. Podrobněji je upraven postup vyřizování stížností na činnost orgánů územních samosprávných celků a jejich členů či jiných subjektů na úrovni příslušného samosprávného celku. Spory o příslušnost k vyřízení stížnosti řeší společný nadřízený orgán určený dle § 178 správního řádu.

K § 12

Ustanovení výslovně stanoví, které osoby jsou z vyřizování a prošetřování stížnosti vyloučeny s tím, že tyto osoby jsou z vyřizování a prošetřování stížnosti vyloučeny po celou dobu procesu vyřizování a prošetřování příslušné stížnosti. V daném případě se přiměřeně použije § 14 správního řádu upravující podjatost.

K § 13

Délka lhůt je stanovena s přihlédnutím k závažnosti stížnosti, resp. složitosti při jejím vyřizování a prošetřování. Lhůta k vyřízení stížnosti musí být dostatečně dlouhá pro to, aby orgán veřejné správy mohl řádně stížnost prošetřit, tedy aby mohl objektivně prošetřit všechny skutečnosti uvedené ve stížnosti, a to na podkladě všech údajů, které jsou k řádnému prošetření a vyřízení stížnosti nezbytné. Nicméně je v zájmu stěžovatele, aby stížnost byla ze strany orgánu veřejné správy vyřízena co nejrychleji a případný zjištěný nezákonný stav byl odstraněn v co nejkratší době. S ohledem na uvedené je jako základní lhůta k vyřízení stížnosti stanovena 30 denní lhůta, která zohledňuje pozici orgánu veřejné správy i pozici, resp. zájem stěžovatele. V zákonem přesně stanovených případech (tento výčet je taxativní a nelze jej interpretovat extenzivně) je přímo zákonem stanovena lhůta pro vyřízení stížnosti do 60 dnů od jejího doručení. Dále zákon dává orgánu veřejné správy možnost lhůtu dále prodloužit (činí tak vedoucí orgánu veřejné správy nebo jím pověřená osoba), a to nejvíce o dalších 30 dnů. Podmínkou takového postupu orgánu veřejné správy je, že se v daném případě jedná o odůvodněný a zvláště závažný případ (v daném případě se jedná o správní uvážení orgánu veřejné správy). Stěžovatel musí být o prodloužení lhůty k vyřízení stížnosti orgánem veřejné správy bezodkladně písemně informován, a to včetně uvedení důvodu pro prodloužení. Pro počítání lhůt se použijí příslušná ustanovení správního řádu.

K § 14

Zakotvuje se právo toho, proti komu stížnost směřuje, seznámit se s obsahem stížnosti. Osobě, proti které stížnost směřuje, nesmí být dále upřeno právo vyjádřit se ke stížnosti, předkládat doklady, jiné písemnosti, informace a údaje nezbytné k prošetření a vyřízení stížnosti.

K § 15

V zájmu řádného vyřízení stížnosti je stanovena povinnost spolupráce při vyřizování stížnosti. Úzká spolupráce je zákonem předpokládána od samotného stěžovatele, který má na prošetření a vyřízení stížnosti zájem a který je povinen požadovanou spoluprací orgánu veřejné správy poskytovat, a to pod sankcí odložení jeho stížnosti; v tomto konkrétním případě se tudíž vůči stěžovateli neuplatní sankce v podobě pořádkové pokuty dle § 22 zákona. Podrobněji je upraven postup v případě, že stěžovatel uvede a doloží vážné důvody, pro které nemůže poskytovat požadovanou součinnost, nicméně jeho spolupráce je pro vyřízení stížnosti nezbytná.

K § 16

Ustanovení dále rozvíjí povinnost spolupracovat při vyřizování stížnosti dle § 15 zákona, a to vzhledem k tomu, že orgán veřejné správy při vyřizování stížnosti často potřebuje součinnost i jiných orgánů veřejné správy či fyzických osob nebo jiných právnických osob odlišných od stěžovatele. Osoby dle odstavce 2 – jiné fyzické nebo právnické osoby – mají být o součinnost orgánem veřejné správy žádány pouze v případě, je-li to nezbytné k vyřízení stížnosti, což je na zvážení orgánu veřejné správy. V daném případě se nejedná o povinnost

osob dle odstavce 2 součinnost poskytnout, tyto osoby totiž mají možnost, resp. právo tuto součinnost orgánu veřejné správy neposkytnout, resp. odmítnout. Pokud však tyto osoby součinnost poskytnou, mají právo od orgánu veřejné správy, který součinnost požadoval (a kterému tak byla součinnost poskytnuta), požadovat náhradu nákladů s tím, že se musí jednat o objektivní náklady, které uvedeným osobám při plnění součinnosti prokazatelně vznikly. Tyto náklady musí osoby dle odstavce 2 příslušnému orgánu veřejné správy řádně doložit. Na osoby dle odstavce 2 se nevztahuje pořádková pokuta dle § 22 zákona.

K § 17

Ustanovení definuje zákonem používaný pojem prošetřování stížnosti. Ustanovení dále stanovuje postup orgánu veřejné správy pro případ, že stížnost byla orgánem veřejné správy shledána důvodnou nebo částečně důvodnou.

K § 18

Ustanovení stanovuje, v jakém případě je třeba provést místní šetření. O tom, že se bude konat místní šetření, musí být orgánem veřejné správy písemně vyrozuměny všechny dotčené osoby či orgány, a to před konáním místního šetření. Dále ustanovení stanoví povinnost vyhotovit zápis z tohoto šetření a současně upravuje náležitosti zápisu z místního šetření. V neposlední řadě ustanovení upravuje postup pro případ, kdy byly orgánem veřejné správy při místním šetření zjištěny nedostatky.

K § 19

Stěžovatel má právo na to, aby byl orgánem veřejné správy písemně vyrozuměn, jakým způsobem byla jeho stížnost vyřízena, resp. jaký je výsledek prošetření a vyšetření jeho stížnosti. Ustanovení dále výslovně stanoví, kdy se stížnost považuje za vyřízenou.

K § 20

Zákon předpokládá, že určitá skupina stěžovatelů bude svoji stížnost opakovat, pokud předchozí stížnost nebude ze strany orgánu veřejné správy vyřízena podle jejich představ. Ustanovení podává zákonnou definici opakované stížnosti a současně stanoví, že opakovanou stížnost vyřizuje ten orgán veřejné správy, který vyřizoval stížnost původní (téhož stěžovatele). Pro orgán veřejné správy totiž není hospodárné opakovaně se zabývat či opětovně prošetřovat stížnosti, které již byly orgánem veřejné správy řádně prošetřeny a vyřízeny v minulosti a stěžovatel neuvádí žádné nové údaje či okolnosti, které by byly racionálním, resp. objektivním důvodem pro opětovné prošetření stížnosti. Ustanovení podrobně upravuje postup orgánu veřejné správy při vyřizování opakovaných stížností s tím, že, dle mínění předkladatele, navrhovaná právní úprava nezkracuje práva stěžovatele, resp. neznamená neadekvátní zásah do veřejných subjektivních práv stěžovatele. Ustanovení žádným způsobem neomezuje stěžovatele v jeho právu podávat stížnosti dle zákona, nicméně snahou či smyslem tohoto ustanovení je zabránit případnému zneužívání zákona ze strany stěžovatele šikanózním či obstrukčním výkonem tohoto práva vůči orgánu veřejné správy. Nelze připustit, aby výkon práva podávat stížnosti byl ze strany stěžovatelů bezdůvodně využíván, resp. zneužíván v neprospěch či k tíži (a to i materiální) orgánů veřejné správy.

K § 21

Stanovuje se povinnost kontrolovat přijímání, evidenci, prošetřování, vyřizování stížností a plnění uložených opatření jakožto opatření uložených orgánem veřejné moci k nápravě či k odstranění zjištěných nedostatků a příčin jejich vzniku.

K § 22

V zákonem stanovených případech je orgán veřejné správy oprávněn ukládat pořádkovou pokutu, a to v zákonem stanoveném rozmezí; uložení pořádkové pokuty je tak vždy na zvážení orgánu veřejné správy.

K § 23

Ustanovení ukládá vedoucímu orgánu veřejné správy, ve kterém se stížnost prošetřuje, povinnost vytvořit vhodné materiální, technické a personální podmínky pro řádné prošetření a vyřízení stížnosti a tedy tím i povinnost zabezpečit bezproblémovou a bezchybnou aplikaci zákona ze strany orgánu veřejné správy. Dále ustanovení upravuje hrazení nákladů vzniklých v souvislosti s postupem dle zákona. Ustanovení dále ukládá všem osobám, které se účastní prošetřování stížnosti, povinnost zachovávat mlčenlivost (současně je zde stanovena výjimka z tohoto pravidla).

K § 24

Ustanovení je v souladu se zákazem retroaktivity právních předpisů. Dále je zde upraven vztah zákona ke správnímu řádu (zákon obsahuje zásadu subsidiarity správního řádu jakožto obecného procesního předpisu ve vztahu k zákonu).

K § 25

V návaznosti na (novou) úpravu dle části první zákona, je třeba provést změnu souvisejících či navazujících ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“). Dle navrhovaného znění bude např. zrušeno oprávnění, resp. pravomoc rady obce stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování stížností. Příslušná ustanovení zákona o obcích budou doplněna, resp. pozměněna tak, aby pravomoci orgánů obce či jiných subjektů odpovídaly úpravě dle navrženého § 11 zákona.

K § 26

Odůvodnění navrhovaného ustanovení je obdobné jako v případě § 26, je třeba provést změnu souvisejících či dotčených ustanovení zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“). Dle navrhovaného znění bude např. zrušeno oprávnění, resp. pravomoc rady kraje stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování stížností. Příslušná ustanovení zákona o krajích budou doplněna, resp. pozměněna tak, aby pravomoci orgánů kraje či jiných subjektů odpovídaly úpravě dle navrženého § 11 zákona.

K § 27

Odůvodnění navrhovaného ustanovení je obdobné jako v případě § 27 a § 28, je třeba provést změnu souvisejících či dotčených ustanovení zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“). Dle navrhovaného

znění bude např. zrušeno oprávnění, resp. pravomoc rady kraje stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování stížností. Příslušná ustanovení zákona o hlavním městě Praze budou doplněna, resp. pozměněna tak, aby pravomoci orgánů hlavního města Prahy či jiných subjektů odpovídaly úpravě dle navrženého § 11 zákona.

K § 28

Navrhuje se zrušení § 175 správního řádu, tedy úplné zrušení institutu stížností dle tohoto zákona. Důvody pro tento postup jsou detailně uvedeny v obecné části.

K § 29

Při návržení dne nabytí účinnosti zákona je počítáno s dostatečně dlouhou dobou mezi vyhlášením tohoto právního předpisu ve Sbírce zákonů a dnem nabytí jeho účinnosti, aby se se zákonem mohly ještě před nabytím jeho účinnosti seznámit osoby, pro které je určen.

V Brně dne 20. 12. 2010

Mgr. Michal Hašek, v.r.
hejtman Jihomoravského kraje

Platná znění dotčených ustanovení novelizovaných zákonů s vyznačením navrhovaných změn

**Příslušná ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění návrhu zákona o stížnostech a o změně některých zákonů**

§ 102 odst. 2

(2) Radě obce je vyhrazeno

azabezpečovat hospodaření obce podle schváleného rozpočtu, provádět rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem obce,
bplnit vůči právnickým osobám a organizačním složkám založeným nebo zřízeným zastupitelstvem obce, s výjimkou obecní policie, úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu obce (§ 84 odst. 2) a vyřizovat stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené obcí,
crozhodovat ve věcech obce jako jediného společníka obchodní společnosti,
dvydávat nařízení obce,
eprojednávat a řešit návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy zastupitelstva obce nebo komisemi rady obce,
fstanovit rozdělení pravomocí v obecním úřadu, zřizovat a zrušovat odbory a oddělení obecního úřadu (§ 109 odst. 2),
ena návrh tajemníka obecního úřadu jmenovat a odvolávat vedoucí odborů obecního úřadu v souladu se zvláštním zákonem,^{32b)}
hzřizovat a zrušovat podle potřeby, komise rady obce (dále jen "komise"), jmenovat a odvolávat z funkce jejich předsedy a členy,
ikontrolovat plnění úkolů obecním úřadem a komisemi v oblasti samostatné působnosti obce,
jstanovit celkový počet zaměstnanců obce v obecním úřadu a v organizačních složkách obce,
kukládat pokuty ve věcech samostatné působnosti obce (§ 58); tuto působnost může rada obce svěřit příslušnému odboru obecního úřadu zcela nebo zčásti,
lpřezkoumávat na základě podnětů opatření přijatá obecním úřadem v samostatné působnosti a komisemi,
mrozhodovat o uzavírání nájemních smluv a smluv o výpůjčce; tuto působnost může rada obce svěřit příslušnému odboru obecního úřadu nebo příspěvkové organizaci obce zcela nebo zčásti.
nstanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic ~~a stížností,~~
oschvalovat organizační řád obecního úřadu,
pplnit úkoly stanovené zvláštním zákonem.

§ 103 odst. 4

(4) Starosta

aodpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok (§ 42),
bplní úkoly zaměstnavatele podle zvláštních předpisů, uzavírá a ukončuje pracovní poměr se zaměstnanci obce a stanoví jim plat podle zvláštních předpisů,³³⁾ pokud není v obci tajemník obecního úřadu; vedoucí odboru jmenuje, odvolává a stanoví jim plat, jen není-li zřízena rada obce,
cmůže po projednání s ředitelem krajského úřadu svěřit komisi výkon přenesené působnosti v určitých věcech,
dmůže požadovat po Policii České republiky spolupráci při zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku,

°odpovídá za informování veřejnosti o činnosti obce, ³⁴⁾
fzabezpečuje výkon přenesené působnosti v obcích, kde není tajemník obecního úřadu,
grozhojuje o záležitostech samostatné působnosti obce svěřených mu radou obce,
hplní další úkoly stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony,
iplní obdobné úkoly jako statutární orgán zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů
vůči uvolněným členům zastupitelstva a tajemníkovi obecního úřadu,
jvyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost tajemníka obecního úřadu
a velitele jednotky sboru dobrovolných hasičů obce; dále vyřizuje stížnosti
dle zákona o stížnostech na zaměstnance obce, není-li v obci zřízena funkce tajemníka
obecního úřadu.

§ 110 odst. 4

(4) Tajemník obecního úřadu
azajišťuje výkon přenesené působnosti s výjimkou věcí, které jsou zákonem svěřeny radě
obce nebo zvláštnímu orgánu obce,
bplní úkoly uložené mu zastupitelstvem obce, radou obce nebo starostou,
cstanoví podle zvláštních právních předpisů³³⁾ platy všem zaměstnancům obce zařazeným do
obecního úřadu,
dplní úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči
zaměstnancům obce zařazeným do obecního úřadu,
evydává spisový řád, skartační řád a pracovní řád obecního úřadu a další vnitřní směrnice
obecního úřadu, nevydává-li je rada obce,
fyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance obce.

§ 119 odst. 3

(3) Kontrolní výbor
akontroluje plnění usnesení zastupitelstva obce a rady obce, je-li zřízena,
bkontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a obecním úřadem na úseku
samostatné působnosti,
cvyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost členů volených orgánů obce
a na činnost člena zastupitelstva obce jako osoby stojící v čele obecní policie,
dplní další kontrolní úkoly, jimiž jej pověřilo zastupitelstvo obce.

**Příslušná ustanovení zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění návrhu
zákonu o stížnostech a o změně některých zákonů**

§ 59 odst. 1

(1) Rada připravuje návrhy a podklady pro jednání zastupitelstva a zabezpečuje plnění jím přijatých usnesení. Radě je vyhrazeno zabezpečovat hospodaření podle schváleného rozpočtu, provádět rozpočtová opatření v rozsahu svěřeném zastupitelstvem, ustanovit počet zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu, do zvláštních orgánů kraje a do organizačních složek a objem prostředků na platy těchto zaměstnanců, schválit návrh ředitele krajského úřadu (dále jen "ředitel") jmenovat a odvolávat vedoucí odborů krajského úřadu v souladu se zvláštním zákonem; jmenování nebo odvolání vedoucích odborů bez návrhu ředitele je neplatné, zřizovat a zrušovat podle potřeby komise rady (dále jen "komise"), jmenovat a odvolávat z funkce jejich předsedy a členy, ukládat krajskému úřadu úkoly v oblasti samostatné působnosti a kontrolovat jejich plnění, přezkoumávat opatření přijatá krajským úřadem v samostatné působnosti, vyřizovat návrhy, připomínky a podněty obcí a právnických osob z územního obvodu kraje, ustanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic a stížností, vykonávat zakladatelské a zřizovatelské funkce ve vztahu k právnickým osobám, organizačním složkám, které byly zřízeny nebo založeny krajem nebo které byly na kraj převedeny zvláštním zákonem, včetně jmenování a odvolávání jejich ředitelů a stanovení jejich platu a odměn; k tomu pravidelně jedenkrát ročně projednávat zprávu o jejich činnosti, o plnění jejich úkolů, pro které byly založeny nebo zřízeny, a přijímat příslušná opatření k nápravě, dále vyřizovat stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené krajem, rozhodovat ve věcech kraje jako jediného společníka obchodní společnosti, vydávat nařízení kraje, rozhodovat o uzavírání nájemních smluv a smluv o výpůjčce; tuto působnost může rada svěřit příslušnému odboru krajského úřadu zcela nebo zčásti, projednávat a řešit návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy zastupitelstva nebo komisemi rady, splnit úkoly stanovené zvláštním právním předpisem.

§ 61 odst. 3

(3) Hejtman jako náměstkem hejtmána podepisuje právní předpisy kraje, bez předchozího souhlasu ministra vnitra jmenuje a odvolává ředitele v souladu se zvláštním zákonem; jmenování nebo odvolání ředitele bez předchozího souhlasu ministra vnitra je neplatné, ustanoví podle zvláštního předpisu ²¹⁾ plat řediteli a ukládá mu úkoly, na základě zmocnění v zákoně zřizuje pro výkon přenesené působnosti zvláštní orgány, odpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření kraje za uplynulý kalendářní rok, odpovídá za informování občanů o činnosti kraje, ²²⁾ vykonává další úkoly v samostatné nebo přenesené působnosti, pokud jsou mu svěřeny zastupitelstvem, radou nebo tak stanoví zákon, splní obdobné úkoly jako statutární orgán zaměstnavatele podle zvláštních předpisů vůči uvolněným členům zastupitelstva a řediteli, vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost ředitele krajského úřadu.

§ 69 odst. 2

(2) Ředitel

azajišťuje úkoly v přenesené působnosti kraje vyplývající ze zvláštních zákonů,
bpodává Ústavnímu soudu návrh na zrušení nařízení obce za podmínek stanovených
zvláštním právním předpisem ^{22d)},
cpodle zvláštních předpisů plní vůči zaměstnancům kraje zařazeným do krajského úřadu
funkci statutárního orgánu zaměstnavatele,
dstanoví podle zvláštních předpisů ²¹⁾ platy zaměstnancům kraje zařazeným
do krajského úřadu,
eje nadřízeným všech zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu a kontroluje jejich
činnost,
fvydává zejména organizační a pracovní řád, spisový řád a skartační řád krajského úřadu,
gje oprávněn předkládat radě návrhy na vydání nařízení kraje,
hurčuje po projednání s hejtmanem své zástupce,
iplní úkoly uložené mu zastupitelstvem, radou nebo hejtmanem,
jplní úkoly stanovené v samostatné působnosti zastupitelstvem a radou a další úkoly
stanovené zákonem,
kvyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance kraje.

§ 78 odst. 5

(5) Kontrolní výbor

akontroluje plnění usnesení zastupitelstva a rady,
bkontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a krajským úřadem
na úseku samostatné působnosti,
cvyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost členů volených orgánů kraje,
dplní další kontrolní úkoly, kterými jej pověří zastupitelstvo.

**Příslušná ustanovení zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze,
ve znění návrhu zákona o stížnostech a o změně některých zákonů**

§ 68 odst. 2

(2) Radě hlavního města Prahy je vyhrazeno

azabezpečovat hospodaření hlavního města Prahy podle schváleného rozpočtu
a kontrolovat hospodaření podle něj,
bprovádět rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem hlavního města Prahy,
cukládat Magistrátu hlavního města Prahy úkoly v oblasti samostatné působnosti hlavního
města Prahy a kontrolovat jejich plnění,
dprojednávat a řešit návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy zastupitelstva hlavního
města Prahy, komisemi rady hlavního města Prahy nebo městskými částmi,
estanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic ~~a stížností,~~
fna návrh ředitele Magistrátu hlavního města Prahy zřizovat a rušit odbory Magistrátu
hlavního města Prahy a vydávat organizační řád Magistrátu hlavního města Prahy,
gplnit vůči právníkům osobám a zařízením zřízeným nebo založeným zastupitelstvem
hlavního města Prahy úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních právních předpisů,

nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu hlavního města Prahy a vyřizovat stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost statutárního orgánu příspěvkové organizace zřízené hlavním městem Prahou,

hplnit funkci valné hromady, je-li hlavní město Praha jediným akcionářem nebo jediným společníkem,

izřizovat a zrušovat podle potřeby komise rady hlavního města Prahy, jmenovat a odvolávat z funkce jejich předsedy a členy,

jpřezkoumávat na základě podnětů opatření přijatá Magistrátem hlavního města Prahy a komisemi rady hlavního města Prahy v samostatné působnosti,

a dále rozhodovat

aplňit úkoly stanovené zvláštním zákonem,

brozhodovat o poskytování dotací nepřesahujících 200 000 Kč v jednotlivých případech občanským sdružením, humanitárním organizacím a jiným fyzickým a právnickým osobám působícím v oblasti mládeže, tělovýchovy a sportu, sociálních služeb, požární ochrany, kultury, vzdělávání a vědy, zdravotnictví, protidrogových aktivit, prevence kriminality a ochrany životního prostředí,

crozhodovat o majetkové účasti hlavního města Prahy na podnikání jiných osob s výjimkou právnických osob založených nebo zřízených hlavním městem Prahou o hodnotě nižší než 5 000 000 Kč,

drozhodovat o přijetí a poskytnutí úvěru nebo půjčky a uzavření smlouvy o sdružení, nejde-li o závazek vyšší než 10 000 000 Kč,

erozhodovat o převzetí dluhu, ručení za závazky jiných osob, převzetí ručitelského závazku a přistoupení k závazku, nejde-li o závazek vyšší než 5 000 000 Kč,

frozhodovat o bezúplatném postoupení pohledávek v hodnotě nepřevyšující 10 000 000 Kč,

grozhodovat o peněžitých i nepeněžitých vkladech do obchodních společností, nadací, obecně prospěšných společností a svazků obcí v hodnotě nepřevyšující 5 000 000 Kč,

hrozhodovat o vzdání se práva a prominutí pohledávky nepřevyšující 5 000 000 Kč,

irozhodovat o zastavení movitých věcí nebo práv v hodnotě nepřevyšující 5 000 000 Kč,

jrozhodovat o dohodách o splátkách s lhůtou splatnosti nepřevyšující 18 měsíců,

krozhodovat o stanovení počtu zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, do zařízení hlavního města Prahy bez právní subjektivity, do organizačních složek a do městské policie a o objemu prostředků na platy těchto zaměstnanců,

lrozhodovat o jmenování a odvolání ředitelů odborů Magistrátu hlavního města Prahy na návrh ředitele Magistrátu hlavního města Prahy; jmenování nebo odvolání ředitelů odborů bez návrhu ředitele Magistrátu hlavního města Prahy je neplatné.

§ 72 odst. 3

(3) Primátor hlavního města Prahy

aspolu s náměstkem primátora hlavního města Prahy podepisuje právní předpisy hlavního města Prahy,

bpo předchozím souhlasu ministra vnitra jmenuje a odvolává ředitele Magistrátu hlavního města Prahy; jmenování nebo odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy bez předchozího souhlasu ministra vnitra je neplatné,

cukládá úkoly řediteli Magistrátu hlavního města Prahy,

dstanoví podle zvláštních právních předpisů plat řediteli Magistrátu hlavního města Prahy,

eodpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření hlavního města Prahy,

fzabezpečuje plnění úkolů obrany, úkolů spojených s mobilizačními přípravami státu a civilní ochrany na území hlavního města Prahy,

gvykonává funkci hejtmana kraje, pokud zákon nestanoví jinak,
hvykonává další úkoly v samostatné působnosti hlavního města Prahy, pokud jsou mu
uloženy zastupitelstvem hlavního města Prahy nebo pokud tak stanoví zákon,
ivyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost ředitele Magistrátu hlavního města
Prahy a velitele jednotky sboru dobrovolných hasičů.

§ 78 odst. 5

(5) Kontrolní výbor
akontroluje plnění usnesení zastupitelstva a rady hlavního města Prahy,
bkontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a Magistrátem hlavního města
Prahy na úseku samostatné působnosti,
vyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na činnost volených orgánů hlavního města Prahy
a na činnost člena zastupitelstva hlavního města Prahy jako osoby stojící v čele městské
policie hlavního města Prahy,
dplní další kontrolní úkoly, kterými jej pověří zastupitelstvo hlavního města Prahy.

§ 81 odst. 5

(5) Ředitel Magistrátu
aplní úkoly uložené mu zastupitelstvem hlavního města Prahy, radou hlavního města Prahy
nebo primátorem hlavního města Prahy,
bstanoví podle zvláštních právních předpisů platy všem zaměstnancům hlavního města Prahy
zařazeným do Magistrátu,
cjmenuje po projednání v radě hlavního města Prahy své zástupce,
dvydává svým nařízením zejména pracovní řád, spisový řád a skartační řád Magistrátu,
eplní úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů
vůči zaměstnancům hlavního města Prahy zařazeným do Magistrátu,
fzúčastňuje se zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy a rady hlavního města Prahy s
hlasem poradním,
gvyřizuje stížnosti dle zákona o stížnostech na zaměstnance hlavního města Prahy.

Příslušné ustanovení správního řádu ve znění návrhu zákona o stížnostech a o změně některých zákonů

§ 175

Stížnosti

~~(1) Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému
chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon
jiný prostředek ochrany.~~

~~(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní
delikt není tímto ustanovením dotčena.~~

~~(3) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní správní orgán písemný záznam.~~

~~(4) Stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.~~

~~(5) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.~~

~~(6) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je správní orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní záznam do spisu; stěžovatel bude vyrozuměn jen tehdy, jestliže o to požádal.~~

~~(7) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.~~